

Predica de la Zürich

Duminică, 26 iunie 2016, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fapte 3:1-8**: *„Petru și Ioan se suiau împreună la Templu, la ceasul rugăciunii: era ceasul al nouălea. Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului numită «Frumoasă», ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu. Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie. Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: «Uită-te la noi!» Și el se uita la ei cu luare aminte și aștepta să capete ceva de la ei.*

Atunci Petru i-a zis: *«Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!»* L-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznele; dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și lăudând pe Dumnezeu.

Fapte 4:11-12: *„El este «Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.» În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți”.*

Vă spun din inimă un călduros bun venit în Numele scump al iubitelui nostru Domn Isus! Vă mulțumesc și pentru cântările corului care au un conținut puternic. Este minunat cum poezii de cântare au fost inspirați să atingă esența, în mod deosebit în prima cântare. Cine dintre noi s-ar fi gândit vreodată ca Zaharia 14:7 să fie amintit de atâtea ori? Cât de des a amintit fratele Branham acest verset biblic: *„Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina”* (Zah. 14:7)! Tu și eu n-am fi găsit niciodată acest verset biblic. Dar prin inspirația Duhului Sfânt, toate versetele biblice din Vechiul și Noul Testament au fost puse pe sfeșnic și

înțelegerea noastră pentru Scripturi a fost deschisă. Îi mulțumim Domnului pentru acest lucru.

Scumpul nostru frate a spus că fratele nostru Vitus a fost luat Acasă. Îmi este pe inimă să vă spun ca astăzi, în mod deosebit, să ne gândim la întreaga lui familie rămasă în urmă; au rămas în urmă șapte copii, dintre care o fiică face parte din biserica din Krefeld, are o familie și este fericită. Dar celorlalți șase fie ca Dumnezeu să le dăruiască har. Fratele nostru Miskys care a fost la înmormântare împreună cu frații din Elveția, a spus că patruzeci de persoane din cei patru sute câți au fost la înmormântare le-au dat mâna și au mulțumit călduros pentru cuvintele de la serviciul de înmormântare. Chiar dacă în timpul vieții lui fratele nostru n-a putut călăuzi pe nimeni în mod direct la Domnul, fie ca astăzi Dumnezeu să dăruiască har, astfel ca cei ce l-au prețuit și iubit pe fratele nostru să se roage pentru cei din casa lui. Fratele nostru care a fost luat Acasă a fost un tâmplar iscusit și renumit care era cunoscut nu doar în Tirolul de Sud, ci și în toată împrejurimea. Fie ca Domnul să permită ca din acel loc să iasă rod. Frate Zinc tu erai apropiat și aveai o legătură interioară deosebită cu fratele nostru iubit căruia eu îi spuneam Titus. Dacă îmi este îngăduit să spun ca o mică observație, în ultimii ani fratele Titus a fost în Zürich în fiecare duminică și în fiecare prim sfârșit de săptămână din lună, când i-a fost posibil, a fost în Krefeld. Acest lucru nu-l poate spune nimeni ca mărturie. Frate Zinc ți-o mai spun o dată, tu ai avut o legătură specială cu el, ați fost prieteni deosebiți. Este pe inima ta să te rogi pentru întreaga lui familie rămasă în urmă, pentru ca Dumnezeu să dăruiască har? Vrei să te rogi acum sau o faci la urmă? Noi o vom aduce înaintea Domnului.

Acum o săptămână am fost în Georgia, de cealaltă parte a Mării Negre. Mai întâi zborul spre Istanbul, trei ore și patruzeci și cinci de minute, apoi mai departe zborul spre Georgia încă o oră și patruzeci și cinci de minute. Dar știți voi, mi-am adus aminte că acum patrusprezece ani am predicat acolo Cuvântul. La adunare au venit frați și surori din Armenia și țările învecinate, care mi-au spus: „Frate Frank, acum treisprezece ani ai predicat la noi în Armenia și astăzi te vedem din nou”. Scumpi frați și surori, v-o spun, n-am mai trăit niciodată ce am trăit acolo în ultimul sfârșit de săptămână, îndeosebi duminică. Fratele responsabil din biserică a venit la mine și mi-a spus: „Eu doresc ca nu

doar să propovăduiești Cuvântul, ci doresc ca tu să știi că noi credem Cuvântul din inimă și l-am primit. Doresc ca tu să te rogi pentru întreaga biserică”. Au fost între 90-100 de persoane. Am început pe rând, cu copiii și apoi i-am binecuvântat pe toți. Lacrimile au curs, au fost înălțate rugăciuni de mulțumire spre Dumnezeu. La sfârșit bărbatul mi-a spus: „te rog vino cu mine”. M-am dus cu el spre ieșire și el mi-a spus: „Privește această masă”. Acolo era o masă cu broșuri și predici ale fratelui Branham traduse în limba georgiană. Mi-au dat lacrimile și l-am mulțumit lui Dumnezeu că El îi cheamă pe ai Săi din toate popoarele, din toate limbile și națiunile. A fost un sfârșit de săptămână care a adus rod pentru veșnicie. Și avem toate celelalte mărturii de la frații și surorile din toate țările, cărora Cuvântul lui Dumnezeu le-a mers la inimă; nu le-a urcat la cap, ca să discute despre Cuvânt, ci le-a mers la inimă și le-a fost descoperit, prin har.

Apoi, doar pe scurt doresc s-o amintesc spre informarea dumneavoastră. În ultimele zile am auzit și am trăit unele evenimente. Întreaga lume politică este în mișcare din cauza ieșirii Angliei din Comunitatea Europeană după 43 de ani. Dar vreau să vă arăt că Regatul Unit al Marii Britanii n-a aparținut niciodată de împărăția romană. Aici aveți harta exactă a teritoriilor care aparțineau de Împărăția romană. Unde este degetul meu este Marea Britanie care n-a aparținut niciodată de împărăția romană. A fost timpul ca ei să iasă odată afară. Așadar să nu vă faceți nicio grijă. Se conturează tabloul final al evenimentelor timpului de sfârșit. Simon Peres în Vatican, Mahmoud Abbas la Bruxelles. Totul se învârte în jurul Ierusalimului, totul se învârte în jurul evenimentelor de acolo și în jurul tratatului de pace. Apoi avem o afirmație a lui Abbas: „Israelul a transformat țara noastră într-o închisoare”. Dacă auzi ce declară acești domni din Iran: „Putem distruge Israelul în câteva minute”! Totul se învârte în jurul Israelului, în jurul procesului de pace, totul își urmează cursul cuvenit. Prin har noi putem încadra totul biblic.

În Daniel 7 sunt descrise cele patru împărății: împărăția babiloniană, împărăția medo-persană, împărăția greacă și, începând cu anul 63 î.d.Hr, împărăția romană. În anul 31 d.Hr. întregul Ierusalim a ajuns sub stăpânire romană. Pavel a spus în Fapte 22 că el a fost născut cetățean roman. Atunci, în timpul apostolilor, împărăția romană exista;

acest lucru este scris în Fapte 22. Voi știți că Pavel a trebuit să suporte și să sufere multe, a fost bătut și biciuit. Fapte 22:27-28: „*Și când a venit căpitanul, a zis lui Pavel: «Spune-mi, ești roman?» «Da», i-a răspuns el. Căpitanul a zis: «Eu cu o mare sumă de bani am dobândit cetățenia aceasta.» «Și eu», a zis Pavel, «sunt chiar născut roman»*”.

Dragi frați și surori, s-o spunem simplu. Noi trăim în acest timp. Această împărăție romană mondială, a fost, apoi n-a fost și acum vine iarăși. Nu vrem să intrăm în toate detaliile. Nu este însărcinarea noastră s-o facem. Dar a fost un 25 martie 1957 când tratatele romane au fost semnate în Vatican. Îmi aduc aminte de fotografia sub care au fost semnate aceste tratate. Scumpi frați și surori, cu adevărat am ajuns la sfârșitul timpului și vedem că totul ajunge la împlinire. Dar în principal pe noi ne interesează Biserica, pentru ca noi să ajungem la țintă. Ce ne-ar ajuta dacă am cunoaște toate tainele, dacă am cunoaște totul și am scăpa ținta? Cea mai înaltă țintă este ca la revenirea lui Hristos, Biserica Dumnezeului celui viu să fie găsită vrednică să fie răpită. Noi avem făgăduința și de fiecare dată, bucuroși și mulțumitori, putem da această mărturie: toți aceia care Îi dau dreptate lui Dumnezeu, cred și prin credință primesc Cuvântul care a fost făgăduit pentru acest timp și-l unesc cu ascultarea. Prin aceasta avem siguranța că nu doar credința, ci și ascultarea este în legătură cu credința. Și astfel noi vom ajunge ținta prin har. Fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos” și acesta este cu siguranță un AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Dumnezeu a dat ambele făgăduințe. Prima făgăduință din Mal. 3:1a: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Dar la fel, Domnul Dumnezeu a spus: „*Iată...*”. Când este scris cuvântul „*Iată*”, noi trebuie să fim foarte atenți și să ascultăm cum trebuie. Mal. 4:5: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”.

Credeți-mă, eu sunt mulțumitor lui Dumnezeu că Domnul Dumnezeu a confirmat această făgăduință în Mat. 17:11 după ce slujba lui Ioan Botezătorul se încheiase: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*” – aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea o

credem. Noi n-o credem pentru că a spus-o fratele Branham. Noi o credem pentru că Dumnezeu a spus-o în Cuvântul Său. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin”. De asemenea în Marc. 9:12 a confirmat-o încă o dată: „*Ilie va veni întâi; și va așeza din nou toate lucrurile*”, le va readuce în starea originală în care au fost în Biserica de la început, înzestrată pe deplin cu puterea de sus, așa cum am auzit în Cuvântul de introducere. Este puternic. Puterea lui Dumnezeu a fost descoperită la sfârșit. Așa a așteptat-o fratele Branham. Noi vom exprima cuvântul și se va întâmpla pe loc, va fi confirmat pe loc, așa cum am citit în cuvântul de început din Fapte. Bărbatul olog s-a uitat la bărbații lui Dumnezeu. Atunci, Petru i-a zis: „*Argint și aur n-am..*”. Nici n-avem nevoie de așa ceva. Dar ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit, noi o dăm mai departe. Cuvântul nu este gol. Cuvântul este o putere divină. Aceasta n-o spunem doar, ci o și credem: „*propovăduirea crucii este puterea lui Dumnezeu*” (1 Cor. 1:18). Biruința lui Dumnezeu este biruința noastră. Noi avem dreptul să acceptăm și să primim fiecare făgăduință și să știm că este o realitate divină.

În legătură cu aceasta, Dumnezeu l-a putut folosi atât de puternic pe fratele Branham în timpul nostru încât și șchiopii au fost vindecați. Eu am văzut un bărbat pe targă și fratele Branham s-a întors spre el și i-a spus: „Prin puterea lui Dumnezeu ești vindecat în Numele lui Isus Hristos”. Bărbatul s-a ridicat în picioare, și-a luat targa și a ieșit afară. Apoi s-a întors fără targă. Frați și surori, în timpul nostru Dumnezeu a făcut același lucru. Atunci bărbatul lui Dumnezeu a spus: „Ceea ce s-a întâmplat prin mesager se va întâmpla prin Biserică; ea este cea care crede mesajul din inimă”. Această credință este un cadou din partea lui Dumnezeu și Însuși Dumnezeu ne-a adunat ca să fim zidiți și întăriți în credință și în încrederea că El care a început lucrarea o va și desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Lui.

Să citim câteva versete biblice. Nu ceea ce spun eu, ci ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său este important. Credința noastră este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu. Versetele biblice pe care le citim, le-am citit de fiecare dată. De fiecare dată este același Cuvânt, dar de fiecare dată ne este nou și ne vorbește. Voi știți că pe întreg pământul tema noastră principală este revenirea lui Isus Hristos. Domnul nostru a

spus: „Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14:3).

Apoi locul minunat din Iacov 5 de la v. 7: „Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie”. Cine o poate spune mai bine ca unul care a crescut într-o gospodărie țărănească, care încă mai știe cum se seamănă, cum se recoltează, cum se cosește iarba cu coasa? Minunat! Dumnezeu a făgăduit Bisericii ploaia timpurie și târzie.

Scumpi frați și surori, să spunem și aceasta sincer. Oriunde auzi sunt mari necazuri: necazuri cu tinerii, cu copiii, cu cei înaintați în vârstă. Vă dau un exemplu. Nu demult a venit la mine un frate și mi-a spus: „Frate Frank, în biserică este mare necaz. Tinerii au crescut și unii s-au dus la cinematograful, alții în altă parte, ceilalți în altă direcție și restul la discotecă”. El a mai spus: „Nu ne-a mai rămas decât să facem o discotecă în biserică noastră pentru ca ei să nu se ducă în discoteca de dincolo, ci să vină și să rămână la discoteca noastră unde să audă aceeași muzică cântată cu aceleași instrumente și aceleași tobe”. Nu vă puteți da seama ce s-a petrecut în interiorul meu. Ce le ajută tinerilor că nu mai merg la o anumită discotecă, dar fac ramba țamba în biserică? Tinerii au nevoie de trăirea lor mântuitoare cu Dumnezeu și aceasta o pot face în adunările noastre.

Scumpi frați și surori, Dumnezeu trebuie să intre mai mult în dreptul Său, lucrarea Duhului trebuie să fie descoperită. Tinerii și bătrânii trebuie să fie cuprinși de Duhul lui Dumnezeu ca să nu mai trebuiască să strigi: „Cine dorește să-și dedice viața Domnului? Cine vrea să vină în față?”. Ca oamenii să vină și să-și dedice viața Domnului. Timpul este atât de serios! Când am auzit aceste lucruri de la acest frate eu m-am simțit tare rău. Ce îmi ajută mie, ce ne ajută nouă dacă aducem lumea în biserică? Atunci totul rămâne vechi dar într-o formă cu totul diferită.

Noi avem nevoie de adunări în care Dumnezeu poate intra în dreptul Său cu tineri și bătrâni și toți călăuziți și cuprinși de Duhul lui Dumnezeu să poată recunoaște că ziua mântuirii este pe sfârșite și că ultimii sunt chemați afară. Iar noi care avem însărcinarea divină directă

și purtăm responsabilitate înaintea lui Dumnezeu să aducem Cuvântul în așa fel ca oamenii să fie cuprinși. Ce am putea face de la noi înșine? Ce aș putea face eu? Ce am putea face noi ca Dumnezeu să poată intra în dreptul Său, ca să aibă loc o lucrare supranaturală care începe cu o pocăință și conduce la înnoirea și nașterea din nou, ca Duhul lui Dumnezeu să poată lucra din nou și să poată acționa în Biserică? Fiți odată sinceri, cine nu dorește ca copiii și copiii copiilor să devină credincioși, să primească viața veșnică și să fie pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos? Haideți ca împreună să ne încredem în Dumnezeu și să ținem tare de făgăduința: „*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta*” (Fapte 16:31), să ținem tare că făgăduința este: „*pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru*” (Fapte 2:39). Noi ne încredem deplin în făgăduințele lui Dumnezeu și știm că cuvintele și făgăduințele lui Dumnezeu rămân neschimbate și rămân veșnic, căci Isus a pecetluit cu Sângele Său ceea ce a făgăduit în Cuvânt.

Aici în Iacov ne este spus să fim îndelung răbdători. Dacă ești într-o așteptare continuă a unei făgăduințe și se pare ca și cum ar întârzia. Nouă, celor ce credem că revenirea Domnului este aproape, nouă ne este adresat acest Cuvânt: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului...*” (Iacov 5:7).

Și acest gând. Noi putem semăna Cuvântul lui Dumnezeu ca sămânță, dar Dumnezeu trebuie să dăruiască ploaia și să permită ca să vină soarele peste sămânța semănată pentru ca viața care este în sămânță să poată răsări.

Domnul nostru spune că plugarul seamănă, apoi pleacă și el știe că sămânța care a fost semănată va răsări. Eu v-o spun în Numele iubitului nostru Domn, că noi am semănat ca sămânță doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și această sămânță a lui Dumnezeu răsare în Biserică Mireasă. Biserică Mireasă va fi o Mireasă a Cuvântului așa cum Mirele este Cuvântul. „*La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu*”. Toate făgăduințele care erau în legătură cu Răscumpărătorul și-au găsit împlinirea în El și prin El. Toate

făgăduințele care se referă la răscumpărați își vor găsi împlinirea în răscumpărați, prin har. Nimeni nu trebuie să-L ajute pe Dumnezeu. Doar să crezi și să te încrezi în Domnul și să ai siguranța că El o va face bine, El o va face bine cu noi toți, prin har.

Apoi Iacov 5:8: „*Fiți și voi îndelung răbdători...*”. Noi avem nevoie de îndelungă răbdare până când vom vedea făgăduințele lui Dumnezeu împlinite în realitate. „*Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci revenirea Domnului este aproape*”.

Apoi suntem atenționați: „*Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților*” (Iacov 5:9). Nu mai trebuie să fie găsită nicio plângere împotriva cuiva, ca vreun frate să se plângă de un alt frate, sau vreo soră să se plângă de o altă soră. Să nu fie nicio plângere împotriva cuiva și niciun suspin al unuia față de altul. Cu adevărat iertarea deplină, împăcarea deplină, mântuirea deplină și harul deplin pe care Dumnezeu ni le-a dăruit. Neprihăniți prin credință. Cine poate ridica părea împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Hristos este aici, El ne-a răscumpărat prin Sânge, ne-a dăruit neprihănirea și în noi nu mai este nimic vrednic de blestem. Cu adevărat să-I mulțumim Domnului că El ne-a iertat pe toți.

Scumpi frați și surori, împăcarea și iertarea aparțin împreună. Acela care nu poate ierta nu poate trăi împăcarea. Oricine poate trăi împăcarea cu Dumnezeu, așa cum a spus Pavel în 2 Cor. 5:20: „*ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”. Tot Pavel scrie: „*Să n-apună soarele peste mânia voastră*” (Ef. 4:26b). Ceea ce n-a decurs bine în decursul unei zile noi s-o rezolvăm chiar în acea zi. Să ne încredem în Domnul și să nu ne ducem liniștiți la culcare, lăsând nerezolvate lucruri care ar putea dăuna altuia. Așa cum Dumnezeu te-a iertat pe tine tot așa l-a iertat și pe celălalt. Iertarea este un cadou de la Dumnezeu; neprihănirea este un cadou din partea lui Dumnezeu; credința este un cadou de la Dumnezeu; tot ceea ce este bun este un cadou de la Dumnezeu. Așa cum la început Biserica a fost o inimă și un suflet, I-a mulțumit Domnului și s-a încrezut în Domnul, tot așa, la sfârșit, ea trebuie să se întoarcă la aceeași stare de la început. Prin propovăduire, prin făgăduințe Dumnezeu ne spune ce intenții are El cu noi.

Apoi în Zaharia 4:6 Dumnezeu ne spune: „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu – zice Domnul oștirilor!*”. Noi care credem făgăduințele lui Dumnezeu avem dreptul ca lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu să vină peste noi, în mijlocul nostru. Aceasta aparține Bisericii. Așadar, să rezistăm, să avem îndelungă răbdare și să n-avem nimic unii împotriva altora, să nu ne plângem unii împotriva altora. Noi să ne încredem în Domnul pe deplin.

Iacov 5:10: „*Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în Numele Domnului*”. Toți au trecut prin încercări. Cine citește Evrei 11 va vedea prin câte au trecut acești bărbați ai lui Dumnezeu. Au fost prizonieri, tăiați cu fierăstrăul, împroșcați cu pietre. Dar Cuvântul lui Dumnezeu pe care ei l-au propovăduit îl avem cu noi până astăzi și cu adevărat Îi putem mulțumi lui Dumnezeu. Și chiar dacă trecem prin încercări, noi să știm că aceasta trebuie să se întâmple așa. Dumnezeu a dat făgăduința în Is. 43:2: „*Chiar dacă vei trece prin foc...*”. Nu dacă vei trece pe lângă foc, nu dacă ocolești focul. Ci „*Dacă vei trece prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde, nu te va răni*”. Și „*dacă vei trece prin ape*”, nu când vei trece pe lângă apă. Ci când treci prin toate încercările Eu voi fi cu tine. Cu adevărat avem făgăduința: „*Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” (Mat. 28:20) și așa rămâne.

Și aceasta am auzit-o în cântări: dacă noi nu primim răspuns imediat la rugăciunile noastre așa cum dorim în inima noastră, atunci se poate întâmpla că noi să-L întrebăm: „Doamne, eu am crezut, m-am rugat. De ce? De ce? De ce nu s-a întâmplat imediat?”. Dragilor, rezistați/nu vă lăsați învinși, fiți îndelung răbdători, credeți din toată inima. Dumnezeu ne-a spus ce este necesar să facem, să-I aducem totul în rugăciune, dar fie că El răspunde pe loc, fie că răspunde astăzi sau mâine, noi să ne încredem în Dumnezeul nostru că El o va face bine. Nu permite ca îndoiala să câștige teritoriu în viața ta, ci încrede-te în Dumnezeu care este Adevărat și tot ceea ce a spus El rămâne valabil în vecii vecilor.

În versetul 10 ne este spus să luăm ca pildă de suferință și răbdare pe proroci. In vers. 11 ne este spus: „*Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați*

văzut *ce sfârșit i-a dat Domnul*". Nimeni nu știe câți ani a suferit Iov, cu prietenii care au venit la el. El a trecut prin mari suferințe, dar apoi el a primit o restituire în dublă măsură a tuturor lucrurilor pe care le-a avut mai înainte. Aceste cuvinte ne sunt spuse în legătură cu ploaia timpurie și târzie, în legătură cu revenirea lui Isus Hristos. Așa cum a făcut-o cu Iov, Dumnezeu va restitui totul, va reazeza și va dăruia o măsură dublă.

Scumpi frați și surori, noi trăim sub nivelul nostru spiritual, eu și noi toți. Haideti ca toți împreună să ne încredem mai mult în Domnul. Noi știm că El Își va desăvârși lucrarea pentru că așa este scris în Ef. 5:27, că El va înfățișa Biserica înaintea Lui fără pată și fără zbârcitură. Atât știm și noi că lucrarea de încheiere din Biserica lui Dumnezeu va fi scurtă, dar va fi puternică. Noi n-avem nevoie de mai mult. Este foarte important să fim îndelung răbdători, să rămânem statornici și să știm că Dumnezeu a spus-o așa și așa se va și întâmpla.

La aceasta aparține și textul cunoscut din 2 Petru 3:2: „*ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri*”.

Tocmai acum scriu despre aceasta. Fie că citim în 1 Cor. 15, în Rom. 1 sau indiferent din ce loc am citi, vă rog să fiți atenți cât de des se face referire în Noul Testament la ceea ce Dumnezeu a spus și vestit dinainte prin proroci în Vechiul Testament. Unitatea și armonia dintre Vechiul și Noul Testament este atât de copleșitoare! De fiecare dată îmi devine nou, de fiecare dată sunt copleșit când citesc ceea ce a descoperit Dumnezeu prorocilor, a făcut-o de cunoscut apostolilor și apoi ne-a fost propovăduit nouă. Ceea ce Dumnezeu a spus prin proroci în Vechiul Testament a confirmat prin apostoli în Noul Testament și ne-a rămas nouă, Bisericii, și o avem, avem ambele împreună, Vechiul și Noul Testament. Puternic! Doar trebuie să-I mulțumim și să-I dăm Domnului toată cinstea.

Am putea citi mai departe în versetul 4 unde este scris despre revenirea Lui și despre batjocoritorii care vor pune întrebarea: „*Unde este făgăduința revenirii Lui?*”. În țara noastră avem un batjocoritor, un scriitor renumit care a tratat îndeosebi această temă și și-a bătut joc, afirmând că: „Domnul le-a dat apostolilor făgăduința că El Se va

reîntoarce și El n-a venit de atunci și până astăzi” și a scris ocara și batjocura lui. Batjocoritorii să batjocorească cât vor. Dar noi credem că Domnul nu întârzie. El va veni la timpul potrivit. Când tot ceea ce a fost prezis mai dinainte prin profeție își va găsi împlinirea, atunci Domnul nostru Se va reîntoarce. Și așa cum este scris în vers. 4: „și vor zice: *«Unde este făgăduința revenirii Lui? Căci, de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!»*”.

Să rămână totul liniștit, dar când clipa va sosi, atunci trâmbița lui Dumnezeu va răsună și Domnul Se va coborî cu glasul unui arhanghel; mai întâi vor învia morții în Hristos și apoi noi cei vii care vom fi rămas vom fi transformați și ridicați în slavă împreună cu El. Rezistați, fiți îndelung răbdători, credeți și țineți tare de ceea ce a făgăduit Dumnezeu! Trebuie să se întâmple. Altfel nu merge. Ceea ce a spus Dumnezeu se întâmplă cu siguranță. Cuvântul Lui rămâne în vecii vecilor. Să mai spunem aceasta cu o inimă mulțumitoare: Dumnezeu nu ne dă doar o speranță pe care n-o poate împlini. Credința în ceea ce Dumnezeu a făgăduit nu lasă pe nimeni de rușine pentru că această credință este ancorată în ceea ce a spus Însuși Dumnezeu: Domnul nostru Se va reîntoarce.

Acest lucru îl spun cu mare dragoste și sper să fiu bine înțeles. Fratele Branham a fost transpus în Paradis în timpul vieții lui și a văzut gloata pe care n-o puteai număra și cei care au crezut mesajul lui Dumnezeu erau toți tineri. Dacă mă gândesc că eu, cel mai nevrednic dintre toți robii lui Dumnezeu, am văzut și eu răpirea. Am văzut gloata care nu se putea număra, toți erau tineri și îmbrăcați în alb. Nu doar că erau îmbrăcați în alb, ci fiecare haină emana o strălucire; nu era ca albul de pe cămașa mea, ci era de un alb strălucitor care reflecta. Scumpi frați și surori, Domnul a pregătit totul, El Se va reîntoarce și noi suntem generația care o vom trăi.

Vă rog ascultați încă o dată. Dumnezeu a prezis mai dinainte tot ceea ce se întâmplă pe pământ din punct de vedere politic și toate celelalte evenimente, iar noi le putem încadra biblic. De fiecare dată cuvintele Domnului nostru să răsună în mintea noastră: „când vedeți toate aceste lucruri împlinindu-se ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea voastră se apropie”.

Apostolul a scris încă o dată în 2 Petru 3:9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”.

Scumpi frați și surori, aici este esența. O spun aceloră care afirmă că: „în anul 1963 când au fost deschise pecetele Domnul a coborât pe pământ, că El a părăsit tronul harului, timpul harului s-a încheiat și Domnul S-a coborât ca să stăpânească peste răscumpărați”. Încă mai este timpul harului, Apoc. 10 încă nu s-a împlinit și nici n-a fost o tăcere de o jumătate de ceas în cer, nu, nu, nu! Toate aceste lucruri au fost descoperite fratelui Branham așa cum i-au fost arătate apostolului Ioan pe insula Patmos. Dar în anul 1963 Domnul n-a coborât pe pământ ca Înger al Legământului. Ca Înger al Legământului va veni atunci când răpirea va fi avut deja loc, va fi istorie, după slujba celor doi martori. Este copleșitor cum Cuvântul lui Dumnezeu, Vechiul și Noul Testament sunt aduse armonios împreună.

S-o spunem încă o dată din 2 Pet. 3:9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui*”. Dacă în anul 1963 totul s-ar fi sfârșit, atunci unde ai fi fost tu, unde aș fi fost eu? Într-acolo aparține acest Cuvânt: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui*”. El așteaptă până când ultimii o să ajungă la pocăință; numele lor sunt scrise în Cartea Vieții Mielului înaintea întemeierii lumii și ei trebuie să se întoarcă la Dumnezeu prin pocăință. Câți dintre voi sunteți născuți după anul 1963? Apoi sunt evangheliști și propovăduitori, nu departe de noi, care predică cu voce tare: „Îngerul Legământului s-a coborât. Spuneți-i bun venit! Acum el intră în această încăpere”. Nu și încă o dată nu!

Încă mai este timpul harului, încă mai este ziua harului, încă mai răsună mesajul divin și Îi mulțumim lui Dumnezeu că El ne-a ținut cu mintea clară și sănătoasă. Fiecare învățătură rătăcitoare este o nebunie. Nici un nebun n-are minte. Toate învățăturile nebune sunt nebunești și nu poți primi orientare prin ele. Dar Cuvântul Adevărului este clar, ne dă orientare divină și se poate verifica. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Cum vă simțiți voi acum că Dumnezeu ne dăruiește atâta har și că prin har noi suntem menținuți în Cuvântul Adevărului?

Citim din 1 Tes. 5:23-24: „*Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Cel ce v-a chemat este credincios și va face lucrul acesta*”. Aleluia! El o va și desăvârși, o va isprăvi. Nu doar că a făgăduit-o, nu doar că a promis. El va și isprăvi. Fie ca această zi să ne slujească pentru ca noi să ne apropiem mai mult de Domnul, să reînnoim decizia, să pășim pe cale fără compromisuri, să credem Cuvântul Domnului din inimă, să ținem tare de Cuvânt și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

De aceasta mai aparțin și ultimele cuvinte din scrisoarea către Rom. 16 de la vers. 25: „*Iar Aceluia care poate să vă întărească*” care are puterea să vă întărească și astăzi, aici, pe voi care astăzi ascultați Cuvântul Domnului. „*Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos – potrivit cu descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile prorocilor și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință*” (vers. 25-26). Ce mare har! Mai întâi a fost spus dinainte prin proroci și apoi a fost propovăduit de apostoli.

Cuvântul „acum” îmi place în mod deosebit. *Acum* în ultima perioadă de timp, *acum* în profeția biblică, când profeția biblică se împlinește, *acum*, înaintea directei reveniri a Domnului nostru Isus Hristos, *acum* a fost făcut de cunoscut și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor neamurilor, ca să asculte de credință. Și aceasta o putem spune cu un mare mulțumesc: o astfel de perioadă de timp din istoria mântuirii n-a mai fost înainte, ca mesajul divin să fie purtat în toate neamurile, în toate popoarele și limbile. Domnul nostru Însuși a spus-o: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”. Astăzi Domnul nostru ar putea citi înaintea noastră acest verset biblic și ar spune: „Astăzi, această Scriptură se împlinește înaintea ochilor voștri”. Astăzi este ziua mântuirii, astăzi este timpul potrivit, acum totul ajunge la încheiere.

Acum ne-a fost descoperit ceea ce a fost ascuns în toate veacurile. Fratele Branham a fost folosit de Dumnezeu ca să ne descopere întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru în care sunt incluse alegerea, alegerea înaintea întemeierii lumii; fundamental totul a fost restituit. Și conform Cuvântului lui Dumnezeu noi suntem aduși înapoi în starea de la început, prin har. Aduceți-vă aminte și primiți acest Cuvânt „*acum*”, luați-l cu voi acasă: „*a fost făcută de cunoscut acum*”. Ce ar spune și ar scrie Pavel astăzi? Același lucru. Ce ar spune eu astăzi? Același lucru care este spus aici. *Acum, acum* în timpul nostru Dumnezeu a descoperit ceea ce a hotărât pentru tine și pentru mine.

Scumpi frați și surori, s-o spunem acum în cuprins. Nu este suficient ca doar în învățătură să fim aduși la zi. Dumnezeu mi-a dat însărcinarea directă și voi toți știți cu mare precizie că fiecare mare profet nu este un învățător. Sunt diferite slujbe și însărcinări. Eu am citit afirmația fratelui Branham dintr-o predică unde în propoziții scurte el vorbește despre slujba prorocului, apostolului, a evanghelistului, a învățătorului și a păstorului; apoi el spune: „Eu nu sunt un învățător”. Un învățător trebuie să meargă din Vechiul în Noul, din Noul în Vechiul, trebuie să lege și să așeze totul în locul de unde aparține. De exemplu, fratele Branham a amintit Zah.14:7 fără a-l aduce în legătură cu alte versete. Eu nu știu dacă el a citit vreodată legătura, dar suntem cu adevărat mulțumitori din toată inima pentru această slujbă. Dumnezeu i-a folosit pe proroci Săi ca să spună ceva, și apoi Și-a luat un învățător pentru ca ceea ce a fost spus prin proroci să fie așezat corespunzător acolo de unde aparține. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El a pus în Biserică proroci, apostoli, evangheliști, păstori.

Fraților, vă rog așteptați ceva de la Dumnezeu. Aceasta nu este o teorie, ci este o realitate divină. Așteptați ceva de la Dumnezeu pentru ca să ne găsim locul nostru. În mod deosebit astăzi un Cuvânt pentru toți tinerii care sunt în necazuri și au de luptat. Încredeți-vă în Domnul, încredeți-vă în Domnul, El o va face bine cu voi, El poate schimba inima, viața și totul. Astăzi, împreună, dorim să ne dedicăm viața Domnului, să ne punem viața pe altarul Lui și să spunem din inimă: „Facă-se nu voia mea, ci a Ta; facă-se nu cum voiesc eu, ci așa cum voiești Tu, Doamne”. Așa a spus-o Răscumpărătorul și așa au spus și spun cei răscumparați. Fie ca Dumnezeu să dăruiască har ca Cuvântul

ascultat astăzi și care a fost vestit prin credință să fie primit și trăit de fiecare personal, prin har, pentru ca să se fi meritat ca astăzi să ne fi aflat sub răsunetul Cuvântului lui Dumnezeu. Un frate dintr-o anumită localitate mi-a spus: „Frate Frank, s-a meritat ca astăzi să fiu în acest loc”. Fie ca și astăzi să putem spune același lucru: s-a meritat că astăzi am fost în acest loc. Astăzi dacă auziți glasul Lui să nu vă împietriți inimile. Dumnezeu încă mai vorbește, încă mai lucrează, binecuvântează, salvează și vindecă. Lui Îi dăm toată cinstea în vecii vecilor. Amin.

Să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului. Îl rugăm pe fratele Zinc să se roage pentru familia fratelui nostru Vitus care a fost luat Acasă. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă.

Doresc să spun ceva pe scurt. În aceste zile m-a sunat cineva din Armenia și Iran. Scumpi frați și surori, o spun pe scurt. Când era în viață fratele nostru Graf, împreună cu fratele Etiene Genton, au fost în Iran și Armenia și au slujit poporului lui Dumnezeu. Fratele Etiene Genton încă slujește celor din Iran. Fie ca Domnul Dumnezeu să-l binecuvânteze. El a lucrat împreună cu fratele Graf, Dumnezeu i-a binecuvântat și eu am văzut cu ochii mei această binecuvântare. Dumnezeu i-a putut folosi pe amândoi pentru ca și acolo să aibă loc chemarea afară a acelor pe care Dumnezeu i-a hotărât să asculte Cuvântul, să creadă mesajul și să fie pregătiți. Suntem mulțumitori pentru toți frații, pentru fratele Jean Lambert și pentru toți frații care traduc în alte limbi, pentru frații noștri din România și din țările învecinate, Bulgaria și Moldova. Dumnezeu i-a binecuvântat bogat pe frații noștri. În luna iulie voi fi în România unde așteptăm peste două mii de oameni. Dumnezeu a binecuvântat nespuse pe frații noștri, pe frații noștri Henrich, familia Ziegler și toți frații care traduc și au parte de lucrarea Domnului. Noi suntem mulțumitori din toată inima că sunt folosite toate limbile ca ultimii să fie ajunși, că frații primesc această chemare divină pe care Domnul a hotărât-o și ei dau mai departe ceea ce ne-a fost încredințat.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, Îți mulțumesc din toată inima! Îți mulțumim împreună pentru harul Tău, pentru credincioșia Ta și Cuvântul Tău. Noi credem ceea ce ai spus Tu, noi credem fiecare făgăduință, Îți mulțumim pentru mesaj. Acum noi putem recunoaște că în timpul nostru se împlinește ceea ce Tu ai hotărât pentru acest timp.

Împreună Te rugăm pentru Israel. Dumnezeu, Te rugăm binecuvântează-Ți poporul Tău de legământ, binecuvântează pe poporul Tău din toate popoarele, limbile și națiunile. Îți mulțumim pentru slujba fratelui Branham. Fără slujba lui noi n-am fi avut nicio slujbă. Solul, mesagerul, a fost necesar ca să aducă mesajul. Iubite Domn, acum o putem trăi și Îți mulțumim din toată inima. Slujitorul Tău a spus: „Mesajul este înapoi la Biblie, înapoi la Cuvânt, înapoi la început, înapoi la învățătura apostolică!”. Îți mulțumim că și astăzi am făcut un pas mai departe împreună cu Tine. Tineri și bătrâni, noi am crezut Cuvântul Tău, am acceptat și am primit ceea ce Tu ne-ai spus și făgăduit. Acum Îți dedic întreaga adunare, binecuvântează-i și pe toți din toate popoarele și limbile care acum sunt în legătură directă, binecuvântează gloata Ta răscumpărată prin Sânge, desăvârșește lucrarea Ta și vino din nou. Noi strigăm: Maranata! Vino Doamne Isuse! Ție Îți mulțumesc pentru această zi. S-a meritat să auzim Cuvântul Tău, s-a meritat să fim în acest loc. Lăudat și cinstit să fie minunatul și sfântul Tău Nume Isus! Aleluia! Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

Pe lângă ceea ce a fost accentuat astăzi, încă o întrebare: când ați cântat această cântare v-ați regăsit în ea, ați putut avea un acord interior cu un «Da»? Este important, foarte important ca nu doar să cântăm cu gura și cu mintea, ci cu adevărat să fim transpuși în cântare exact ca și la propovăduirea Cuvântului. „Te rog Isuse să-mi ațintești privirea doar spre acea țintă, condu-mi și întărește-mi pașii. Chiar dacă simt slăbiciuni, chiar dacă lumea mă atrage, Te rog să-mi vorbești!”. Este aceasta rugăciunea Ta? „Dacă lumea mă atrage Te rog să-mi vorbești. Dacă ea mă batjocorește, Te rog ca Tu să mă mângâi. Harul Tău mă călăuzește drept înainte și mă scoate afară din jocul acesta”.

Dacă Dumnezeu dorește, în iulie voi fi în Bruxelles, în Paris, în Zürich, în România. Puterea mea nu mai este cum a fost, picioarele nu mi mai sunt ca înainte, nu mai dorm bine, dar atât timp cât Domnul dăruiește har vom purta Cuvântul Lui și suntem mulțumitori că merge în felul acesta. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre zilnice. Vă mulțumesc frumos că ați venit! Vă rog frumos ca în rugăciunile voastre zilnice să vă gândiți la întreaga familie a fratelui Vitus până când vom auzi că Dumnezeu a răspuns. Noi credem că Dumnezeu va răspunde. Lăudat să fie Numele Lui minunat! Amin.